

Paskelbtas Id	: C-120/24
Dokumento numeris	: 1
Registro numeris	: 1282901
Pateikimo data	: 15/02/2024
Įrašymo į registrą data	: 16/02/2024
Dokumento tipas	: Prašymas priimti prejudicinį sprendimą
Pateikimo per e-Curia referencinis numeris	: Procesinis dokumentas DC201341
Rinkmenos numeris	: 1
Pateikėjas	: Rodzienė Violeta (J362376)

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

N U T A R T I S

2024 m. vasario 14 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinė teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Gintaro Kryževičiaus (pranešėjas), Beatos Martišienės, Ivetos Pelienės, Dainiaus Raižio ir Skirgailės Žalimienės (kolegijos pirmininkė),

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Unigames“ apeliacinį skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2022 m. rugpjūčio 10 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Unigames“ skundą atsakovui Lošimų priežiūros tarnybai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos dėl įsakymo panaikinimo.

Išplėstinė teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

1. Byloje nagrinėjamas ginčas kilo tarp pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Unigames“, kuriam yra suteikta licencija organizuoti lošimus B kategorijos automatais Nr. 0118 (toliau – ir pareiškėjas), ir atsakovo Lošimų priežiūros tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – ir atsakovas, Tarnyba) dėl Tarnybos direktoriaus 2022 m. gegužės 19 d. įsakymo Nr. DIE-314 „Dėl atlikto UAB „Unigames“ neplaninio specialiojo patikrinimo pagal 2021 m. spalio 14 d. pavedimą patikrinti Nr. PT-36-(7.3)“ (toliau – ir Įsakymas) panaikinimo.

Teisinis pagrindas. Sąjungos teisė

2. 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka (kodifikuota redakcija) (toliau – ir Direktyva 2015/1535) 5 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„1. Laikydamosi 7 straipsnio, valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai kiekvieno techninio reglamento projektą, išskyrus tuos atvejus, kai jis tik perima visą tarptautinio ar Europos standarto tekstą, kuomet užtenka pateikti informaciją apie atitinkamą standartą; jos taip pat pateikia Komisijai pagrindimą, kodėl būtina priimti tokį techninį reglamentą, jei tos priežastys nėra aiškios iš projekto.

Jei reikia ir jeigu nebuvo atsiųsta anksčiau, valstybės narės, perduodamos informaciją Komisijai, tuo pačiu metu pateikia tiesiogiai ir iš esmės susijusių pagrindinių įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatų tekstą, jei jo prireiktų techninio reglamento poveikiui įvertinti.

Valstybės narės iš naujo pateikia techninio reglamento projektą Komisijai sąlygomis, nurodytomis šios dalies pirmoje ir antroje pastraipose, jeigu jų atlikti šio projekto pakeitimai, labai keičiantys jo taikymo sritį, sutrumpina iš pradžių numatytą įgyvendinimo terminą, prideda techninių specifikacijų ar reikalavimų arba padaro juos labiau ribojančius.

<...>.“

3. Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punkte yra apibrėžiama „paslauga“, kuri suprantama kaip „bet kuri informacinės visuomenės paslauga, t. y. paprastai už atlyginimą per atstumą, elektroninėmis priemonėmis ir asmenišku paslaugų gavėjo prašymu teikiama paslauga.

Šioje apibrėžtyje:

- i) „teikimas per atstumą“ reiškia, kad paslauga teikiama šalims nesant kartu vienoje vietoje;
- ii) „elektroninėmis priemonėmis“ reiškia, kad iš pradžių paslauga elektronine įranga pasiunčiama ir priimama duomenims apdoroti (įskaitant skaitmeninį tankinimą) ir saugoti, o galutinai perduodama ir priimama laidais, radijo, optinėmis, kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis;
- iii) „asmenišku paslaugų gavėjo prašymu“ reiškia, kad paslauga teikiama perduodant duomenis asmenišku prašymu.

Neįtrauktų į šią apibrėžtį paslaugų orientacinis sąrašas pateiktas I priede“.

4. Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyta, kad „paslaugų taisyklė“ yra „bendro pobūdžio reikalavimas, susijęs su paslaugų verslo steigimu ir vertimusi juo, kaip nurodyta b punkte, ypač nuostatos, susijusios su paslaugos teikėju, paslaugomis ir paslaugų gavėju, išskyrus bet kokias taisykles, kurios nėra konkrečiai skirtos tame punkte nurodytoms paslaugoms.

Šioje apibrėžtyje:

- i) taisyklė yra laikoma konkrečiai skirta informacinės visuomenės paslaugoms, jeigu, atsižvelgiant į jos priežasčių išdėstymą ir dėstomąją dalį, visa taisyklė arba jos atskiromis nuostatomis siekiama aiškiai ir tikslingai reglamentuoti tokias paslaugas;
- ii) taisyklė nelaikoma konkrečiai skirta informacinės visuomenės paslaugoms, jei ji turi tokioms paslaugoms tik numanomą ar atsitiktinį poveikį;

5. Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punkte „techninis reglamentas“ apibrėžtas kaip „techninės specifikacijos ir kiti reikalavimai arba paslaugų taisyklės, įskaitant atitinkamas administracines nuostatas, kurių būtina laikytis *de jure* ar *de facto* parduodant, teikiant paslaugą, steigiant paslaugų verslą arba naudojant valstybėje narėje ar didžiojoje jos dalyje, taip pat valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, išskyrus nurodytus 7 straipsnyje, draudžiantys gaminti, įvežti, parduoti ar naudoti arba draudžiantys teikti paslaugą arba ja naudotis, arba steigti paslaugų teikėjo verslą;

De facto techniniais reglamentais laikoma:

- i) valstybės narės įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriuose yra pateikiama nuoroda į technines specifikacijas arba į kitus reikalavimus, arba į paslaugų taisykles, arba į profesines ar praktikos nuostatas, kuriuose savo ruožtu daroma nuoroda į technines specifikacijas, kitus reikalavimus arba į paslaugų taisykles, kurių atitiktis suteikia minėtų įstatymų ir kitų teisės aktų atitikties prielaidą;
- ii) savanoriški susitarimai, kuriuose valstybės institucija yra susitariančioji šalis, ir kuriuose visuomenės labai yra numatyta laikytis techninių specifikacijų, kitų reikalavimų ar paslaugų taisyklių, išskyrus viešojo pirkimo konkursų specifikacijas;
- iii) techninės specifikacijos, kiti reikalavimai arba paslaugų taisyklės, susijusios su fiskalinėmis ar finansinėmis priemonėmis, kurių reikalavimų atitiktis turi įtakos gaminių suvartojimui ar paslaugų naudojimui; techninės specifikacijos, kiti reikalavimai, arba paslaugų taisyklės, susijusios su nacionalinėmis socialinės apsaugos sistemomis, šiai grupei nepriklauso.

Tai valstybių narių paskirtų valdžios institucijų priimti techniniai reglamentai, pateikti sąraše, kurį Komisija parengė ir, jei reikia, atnaujino 2 straipsnyje nurodytame Komite. Ta pati tvarka taikoma iš dalies keičiant šį sąrašą;“

Teisinis pagrindas. Nacionalinė teisė

6. Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymo (nagrinėjama administracinei bylai aktuali 2021 m. gegužės 20 d. įstatymo XIV-337 redakcija, toliau – ALĮ) 10 straipsnio 19 dalyje nurodyta: „Lietuvos Respublikoje draudžiama skatinti dalyvauti lošimuose – bet kuria forma ir bet kokiomis priemonėmis skleisti informaciją ar atlikti įtikinėjimo veiksmus, įskaitant paties lošimo organizatoriaus organizuojamus specialius renginius, bandomuosius lošimus, akcijas, nuolaidas, dovanas ir panašaus pobūdžio skatinamąsias priemones, skatinančius dalyvauti lošimuose ar nuotoliniuose lošimuose.“

7. Iki 2021 m. gegužės 20 d. įstatymu padaryto pakeitimo galiojusios ALĮ redakcijos (2015 m. gegužės 21 d. įstatymo XII-1734 redakcija) 10 straipsnio 19 dalyje buvo nurodyta, kad „Lietuvos Respublikoje draudžiama skatinti dalyvauti lošimuose šiais būdais:

- 1) suteikti teisę lošėjui iš karto ar per tam tikrą terminą po dalyvavimo lošimuose gauti dovanų iš lošimų organizatoriaus;
- 2) ne lošimų organizavimo vietose ar lošimų organizatoriaus interneto svetainėje organizuoti žaidimus ar konkursus, bandomuosius lošimus, loterijas ir kitus renginius, kurie skatintų dalyvauti lošimuose, įskaitant nuotolinius lošimus.“

Reikšmingos faktinės aplinkybės

8. Tarnybos Kontrolės skyriaus specialistai, patikrinę pareiškėjo interneto svetainę <https://uniclub.lt/>, užfiksavo tokią joje skelbtą informaciją: „Spearhead sprogimas 43 Nauji žaidimai!“, „ELK automatai. 25 lošimo automatai!“, „Karščiausi žaidimai“, „Turbo išmokos. Išmokėjimas per kelias sekundes!“, „24/7 įmokos/išmokos. Revolut atvyko“, „Rinkis iš 1000+ kazino žaidimų“, „<...> spausk ant Bet Builder pasiūlos ir kombinuok skirtingus tų pačių rungtynių įvykius! Pas mus šis įrankis galioja daugybei sporto šakų ir įvairiausioms kombinacijoms! <...>“, „Cash out! Išsimokėjimai nesibaigus mačui!“, „Mūsų išskirtinumas patirtis, patogumas, kokybė, progresas“, „Mūsų lošimų portalu naudositės ypač patogiai ir lengvai. Viskas sukurta taip, kad galėtumėte atsipalaiduoti ir puikiai praleisti laiką“, „Geriausių kūrėjų kazino žaidimai“, „Greitas įmokų ir išmokų atlikimas“ ir kt. Ši informacija atsakovo laikyta draudimo skatinti dalyvauti lošimuose pažeidimu (ALĮ 10 str. 19 d.).

9. Tarnybos direktoriaus siūlymu atlikus neplaninį pareiškėjo patikrinimą, nustatyti pažeidimai ir priimtas 2022 m. gegužės 19 d. direktoriaus įsakymas, kuriuo: 1) konstatuota, kad įsakymo priėmimo dieną pareiškėjo pažeidimas nėra pašalintas, nes jo interneto svetainėje toliau skelbiama informacija, kuria siekiama atkreipti dėmesį į pareiškėjo pasiūlą, skatinamaisiais sakiniais ar žodžiais raginama lošti, siekiama atkreipti dėmesį į pareiškėjo patikimumą, jo interneto svetainės išskirtinumą ar teikiamų paslaugų ypatybes ir tai laikytina draudimo skatinti dalyvauti lošimuose pažeidimu (ALĮ 10 str. 19 d.); 2) konstatuota, kad nuo 2021 m. spalio 13 d. ne vėliau nei iki 2022 m. vasario 3 d. pareiškėjo interneto svetainėje užfiksuota ir skelbta informacija skatino pareiškėjo interneto svetainės lankytojus dalyvauti nuotoliniuose lošimuose, pažeidžiant ALĮ 10 straipsnio 19 dalį; 3) nutarta pritarti Komisijos išvadai ir už šio konstatuotą pažeidimą pareiškėjui skirti 12 662 Eur baudą; 4) pareiškėjas įspėtas apie galimą licencijos organizuoti lošimus B kategorijos automatais galiojimo sustabdymą už konstatuotą pažeidimą; 5) nustatyta, kad pareiškėjas ne vėliau kaip iki 2022 m. birželio 20 d. privalo pašalinti konstatuotą pažeidimą; 6) nurodyta informuoti pareiškėją apie tai, kad jis privalo atsakovo paskirtą baudą sumokėti į valstybės biudžetą ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo sprendimo gavimo dienos. Apskundus šį

sprendimą, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo teismo sprendimo, kuriuo skundas nebuvo patenkintas, įsiteisėjimo dienos

10. Įsakyme nurodyta, kad įvertinusi aplinkybes Tarnybos Patariamoji komisija padarė išvadą, jog pareiškėjo interneto svetainėje 2021 m. spalio 13 d., 2021 m. spalio 28 d., 2022 m. vasario 3 d. skelbta informacija, kuria siekiama atkreipti dėmesį į pareiškėją, jo pasiūlą, įtikinti, paraginti asmenis dalyvauti pareiškėjo organizuojamuose lošimuose, laikytina skatinančia dalyvauti lošimuose informacija, todėl pareiškėjas pažeidė ALĮ 10 straipsnio 19 dalyje įtvirtintus reikalavimus.

11. Pirmosios instancijos teismas palaikė Tarnybos poziciją ir 2022 m. rugpjūčio 10 d. sprendimu pareiškėjo skundą atmetė. Teismas nesutiko su pareiškėjo argumentais, kad buvo pažeista ALĮ 10 straipsnio 19 dalies priėmimo procedūra – anot teismo, draudimas skatinti lošti nėra naujai įtrauktas į ALĮ, toks draudimas buvo nustatytas įstatyme ir galiojo dar iki ALĮ 10 straipsnio 19 dalies pakeitimo, tačiau jo formuluotės buvo susijusios su konkrečių skatinimo būdų ir priemonių, kurie draudžiami, įvardijimu. Teismas padarė išvadą, kad Lietuvos standartizacijos departamentas neturėjo pareigos prieš įstatymų leidėjui priimant ALĮ 10 straipsnio 19 dalies pakeitimą pateikti Europos Komisijai pranešimą pagal Direktyvos 2015/1535 reikalavimus, todėl atmetė kaip nepagrįstus ir pareiškėjo argumentus, kad jam negalėjo būti taikoma ALĮ 10 straipsnio 19 dalis.

12. Pareiškėjas apeliaciniame skunde prašo panaikinti pirmosios instancijos teismo sprendimą ir priimti naują sprendimą – patenkinti pareiškėjo skundą ir panaikinti įsakymą.

13. Atsakovas Lošimų priežiūros tarnyba atsiliepime į pareiškėjo apeliacinį skundą prašo jį atmesti, o pirmosios instancijos teismo sprendimą palikti nepakeistą.

Išplėstinė teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

II.

14. Įvertinus tai, kad pakeitus ALĮ Europos Komisijai nebuvo pranešta apie jame nauja redakcija išdėstyta 10 straipsnio 19 dalį, kurioje įtvirtintas draudimas skatinti dalyvauti lošimuose, šioje administracinėje byloje kyla klausimai dėl Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punkto, 5 straipsnio 1 dalies byloje susiklosčiusiomis aplinkybėmis aiškinimo. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra galutinės instancijos teismas administracinėms byloms (Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 21 str.), todėl iškilus Europos Sąjungos institucijų priimtų teisės aktų aiškinimo ar galiojimo klausimui, kurį išnagrinėti būtina, kad sprendimas byloje būtų priimtas, jis privalo kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą (toliau – ir Teisingumo Teismas) su prašymu priimti prejudicinį sprendimą (SESV 267 str. 3 d., Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 40¹ str. 2 d.).

Dėl ALĮ 10 straipsnio 19 dalyje įtvirtinto reguliavimo vertinimo kaip „techninio reglamento“ Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punkto prasme

15. Pagal Direktyvos 2015/1535 5 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai kiekvieno techninio reglamento projektą, išskyrus ten nurodytus atvejus. Ši išankstinio pranešimo pareiga taikoma tik tuomet, kai atitinkamo projekto dalykas yra techninis reglamentas, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 1 straipsnio 1 dalies f punktą (Teisingumo Teismo 2020 m. gruodžio 3 d. sprendimo byloje *Star Taxi App SRL, C-62/19, EU:C:2020:980, 58 p.*). Teisingumo Teismo praktikoje tai, kad valstybė narė nesilaikė pareigos iš anksto pranešti apie tokį projektą, lemia negalėjimą remtis atitinkamu „techniniu reglamentu“ prieš privačius asmenis, nesvarbu,

ar tai būtų baudžiamoji byla (žr. Teisingumo Teismo 2016 m. vasario 4 d. sprendimo byloje *Sebat Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, 84 p.), ar privačių asmenų ginčas (žr. Teisingumo Teismo sprendimo *James Elliott Construction*, C-613/14, EU:C:2016:821, 64 p. ir jame nurodytą jurisprudenciją). Atsižvelgiant į tai, nagrinėjamoje administracinėje byloje pirmiausia būtina išsiaiškinti, ar tokia nuostata, kokia yra įtvirtinta ALĮ 10 straipsnio 19 dalyje (aktuali redakcija), yra „techninis reglamentas“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punktą.

16. Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punkte minimos keturios techninių reglamentų kategorijos, t. y. pirma, „techninės specifikacijos“, antra, „kiti reikalavimai“, trečia, „paslaugų taisyklės“ ir, ketvirta, „valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, draudžiantys gaminių gaminti, įvežti, parduoti ar naudoti, arba draudžiantys teikti paslaugą arba ja naudotis, arba steigti paslaugų teikėjo verslą“. Išplėstinei teisėjų kolegijai nekyla abejonių, jog aktuali ALĮ 10 straipsnio 19 dalyje įtvirtinta nuostata nagrinėjamu atveju nepatenka nei į „techninių specifikacijų“, nei į „kitų reikalavimų“ kategorijas, nes pirmuoju atveju nacionalinėje priemonėje turėtų būti kalbama apie gaminį ar jo pakuotę, o antruoju – nustatyta sąlyga, galinti daryti didelę įtaką gaminio sudėčiai, pobūdžiui ar prekybai juo (žr. Teisingumo Teismo 2020 m. gegužės 28 d. sprendimo byloje *Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości*, C-727/17, EU:C:2021:492, EU:C:2020:393, 32, 36, 40 p. ir juose nurodytą šio teismo jurisprudenciją). Kadangi byloje kilęs klausimas nėra susijęs su gaminiais, kyla abejonė, ar šioje administracinėje byloje taikoma nacionalinė nuostata gali būti kvalifikuojama kaip „paslaugų taisyklė“ ar „valstybės narės įstatymai, draudžiantys teikti paslaugą arba ja naudotis, arba steigti paslaugų teikėjo verslą“, nes aptariamos nacionalinės teisės nuostatos iš esmės gali būti siejamos su azartinių lošimų organizavimo paslaugomis, kurioms taikomas skatinimo dalyvauti šiuose lošimuose draudimas, arba būti suprantamos kaip savarankiškos skatinimo lošti veiklos draudimas, kuri yra vienašališka lošimų organizatoriaus veikla, neatitinkanti „paslaugos“ sąlygų, nustatytų Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punkte, kadangi netenkina „asmeniško paslaugų gavėjo prašymo“ kriterijaus.

17. Atsižvelgiant į tai, kad Direktyva 2015/1535 panaikino 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/34/EB, nustatančią informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką, ir reikšmingų Direktyvos 2015/1535 nuostatų taikymo sritis yra iš esmės tapati reikšmingų Direktyvos 98/34/EB nuostatų taikymo sričiai, Teisingumo Teismo jurisprudencija, susijusi su pastarąja direktyva, iš principo taip pat taikytina ir Direktyvai 2015/1535 (pagal analogiją žr. Teisingumo Teismo 2021 m. birželio 17 d. sprendimo byloje *Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited*, C-597/19, EU:C:2021:492, 107 p. ir jame nurodytą šio teismo jurisprudenciją). Teisingumo Teismas, vertindamas Vokietijoje azartiniams lošimams taikytas taisykles, jau yra išaiškinęs, kad tam tikros Sutarties dėl azartinių lošimų nuostatos gali būti kvalifikuojamos kaip „paslaugų taisyklės“, nes jos susijusios su „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji apibrėžiama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 2 punktą. Šios nuostatos apima Sutarties dėl azartinių lošimų 4 straipsnio 4 dalyje numatytą draudimą siūlyti azartinius lošimus internete, šio draudimo išimtis, išvardytas šios sutarties 25 straipsnio 6 dalyje, galimybės siūlyti sporto lažybas naudojantis telekomunikacijų priemonėmis apribojimus pagal minėtos sutarties 21 straipsnio 2 dalį ir draudimą reklamuoti azartinius lošimus internete arba naudojantis telekomunikacijų priemonėmis pagal tos pačios sutarties 5 straipsnio 3 dalį (žr. Teisingumo Teismo 2016 m. vasario 4 d. sprendimo byloje *Sebat Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, 75 p.). Išplėstinė teisėjų kolegija pažymi, kad Lietuvos Respublikoje nėra draudžiama internete siūlyti (organizuoti) azartinius lošimus, tačiau jokia forma ir jokiais priemonėmis neleidžiama skleisti informacijos ar atlikti įtikinėjimo veiksmus, skatinančius dalyvauti tokiuose lošimuose. Taigi šiuo klausimu nacionalinės nuostatos patikslina azartinių lošimų teikimo sąlygas ir nustato draudimą skatinti azartinių lošimų paslaugas.

18. Atsižvelgiant į nagrinėjamoje byloje susiklosčiusias aplinkybes išplėstinei teisėjų kolegijai kyla klausimas, ar ALĮ 10 straipsnio 19 dalyje įtvirtintas reguliavimas tiek, kiek jis susijęs su paties lošimų organizatoriaus interneto svetainėje skelbiama informacija, gali būti kvalifikuojamas kaip

„techninis reglamentas“ atsižvelgiant į tai, jog jis priklauso „paslaugų taisyklių“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies e punktą, kategorijai. Kaip žinia, „techninio reglamento“ kategorija apima vien su informacine visuomene susijusias paslaugų taisykles, t. y. visas per atstumą elektroninėmis priemonėmis ir asmeniniu paslaugų gavėjo prašymu teikiamas paslaugų taisykles (žr. Teisingumo Teismo 2017 m. gruodžio 20 d. sprendimo byloje *Bent Falbert*, C-255/16, EU:C:2017:983, 27 p.), tačiau nagrinėjamos bylos aplinkybėmis kyla abejonė, ar ALĮ 10 straipsnio 19 dalyje įtvirtintas reguliavimas tiek, kiek jis susijęs su paties lošimų organizatoriaus interneto svetainėje skelbiama informacija, tikrai atitinka visas minėtas „paslaugas“, kaip ji suprantama Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies b punkto prasme, sąlygas. Turint omenyje, kad lošimų organizatorius savo interneto svetainėje lankytojiui teikia lošimų organizavimo paslaugas, dėsninga, kad šioje svetainėje yra teikiama susijusi informacija apie lošimus, taip pat ir tokia informacija, kuri skatina gauti lošimų organizavimo paslaugą. Šiomis aplinkybėmis išplėstinei teisėjų kolegijai kyla abejonė, ar tai, kad asmuo atsidaro tam tikrą informaciją apie lošimus talpinančią lošimų organizatoriaus svetainę, siekdamas gauti atitinkamą lošimų paslaugą, reiškia, kad tokia paslauga yra teikiama perduodant duomenis, esant asmens pageidavimui, t. y. „asmeniškų paslaugų gavėjo prašymu“.

19. Todėl išplėstinė teisėjų kolegija mano esant reikalinga kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu paaiškinti, ar tokia nacionalinė nuostata, kokia yra įtvirtinta ALĮ 10 straipsnio 19 dalyje, kiek ji yra susijusi su lošimų organizatoriaus svetainėje skelbiama informacija apie lošimus, yra „techninis reglamentas“ Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punkto prasme.

Dėl nacionalinės teisėkūros praktikos, kai Europos Komisijai nepranešta apie reguliavimo pakeitimą

20. Jeigu atsakymas į pirmą klausimą patvirtintų, jog ALĮ 10 straipsnio 19 dalyje iš tiesų įtvirtintas „techninis reglamentas“, byloje taip pat aktualus klausimas, ar apie jį turėjo būti pranešta pagal Direktyvos 2015/1535 5 straipsnio 1 dalį. Teisingumo Teismo praktikoje yra paaiškinta, kad tam, jog naujas nacionalinės teisės aktas galėtų būti laikomas techniniu reglamentu, apie kurį reikia pranešti pagal Direktyvą 98/34, juo neturi būti apsiribojama pakartojimu arba pakeitimu, nepriduriant naujų arba papildomų techninių specifikacijų, jau egzistuojančių techninių reglamentų, apie kuriuos buvo tinkamai pranešta Komisijai (žr. Teisingumo Teismo 2017 m. gruodžio 20 d. sprendimo byloje *Bent Falbert*, C-255/16, EU:C:2017:983, 23 p. ir jame nurodytą šio teismo jurisprudenciją). Svarbu, kad vienos valstybės narės ūkio subjektai būtų informuoti apie kitos valstybės narės priimtus techninius reglamentus ir jų taikymo sritį laiko atžvilgiu ir teritoriškai tam, kad jie galėtų žinoti galimų taikyti pareigų apimtį ir sureaguoti į šiuos tekstus, taip pat prireikus per tinkamą laikotarpį priderinti savo gaminius arba paslaugas (žr. Teisingumo Teismo 2016 m. vasario 4 d. sprendimo byloje *Sebat Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, 83 p.). Išplėstinė teisėjų kolegija dėmesį atkreipia į tai, kad iki 2021 m. liepos 1 d. galiojusioje ALĮ 10 straipsnio 19 dalies redakcijoje įtvirtintas draudimas turėjo ribotą taikymo apimtį, kuri, nors ir nepasikeitė teritoriniu ar laiko atžvilgiu, buvo reikšmingai patikslinta vėliau padarytais pakeitimais. Iki 2021 m. liepos 1 d. galiojusioje įstatymo redakcijoje *expressis verbis* buvo įvardintas draudimas ne lošimų organizavimo vietose ar lošimų organizatoriaus interneto svetainėje organizuoti žaidimus ar konkursus, bandomuosius lošimus, loterijas ir kitus renginius, kurie skatintų dalyvauti lošimuose, įskaitant nuotolinius lošimus, tačiau į taip suformuluotą draudimą nepateko vien informacijos apie lošimus skelbimas paties lošimų organizatoriaus interneto puslapyje, kas suponuoja, jog naujoje ALĮ 10 straipsnio 19 dalies redakcijoje buvo sugriežtintas rinkodaros įtraukties priemonių naudojimas ir tokiu būdu išplėsta jau anksčiau taikyto draudimo skatinti lošti taikymo sritis.

21. Todėl išplėstinei teisėjų kolegijai kyla abejonių dėl pasekmių, kurias nacionalinės administracinės ir teisminės institucijos turi sieti su išvada, kad Europos Sąjungos teisėje nustatytos pareigos pranešti apie techninį reglamentą nepaisyta teisėkūros metu, kaip antai nagrinėjamoje byloje,

jeigu šio įstatymo pakeitimuose yra „techninių reglamentų“, kaip jie suprantami Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punkto prasme. Išplėstinei teisėjų kolegijai kyla abejonė, ar Direktyvą 2015/1535 reikia aiškinti taip, kad tokio nacionalinio teisės akto kaip ALĮ, apie kurio nuostatas turi būti pranešta pagal Direktyvos 2015/1535 5 straipsnio 1 dalį tais atvejais, kai jos laikytinos „techniniais reglamentais“ Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punkto prasme, nuostata negalima remtis prieš ūkio subjektus administracinės atsakomybės taikymo byloje, jei apie padarytus techniniu reglamentu laikytinos nuostatos pakeitimus nebuvo pranešta, tačiau buvo notifikuotas anksčiau priimtas įstatymo tekstas.

22. Šiomis aplinkybėmis, siekiant išsklaidyti kilusias abejonas dėl ginčo teisiniams santykiams aktualių Europos Sąjungos teisės normų aiškinimo bei taikymo, yra tikslinga kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu išaiškinti aptartas Sąjungos taisykles. Atsakymas į šios nutarties rezoliucinėje dalyje nurodytus klausimus turėtų esminę reikšmę nagrinėjamai bylai, nes sudarytų prielaidas, be kita ko, išsiaiškinti tikrąjį Sąjungos taisyklių turinį bei užtikrinti Sąjungos teisės viršenybę.

Vadovaudamasi tuo, kas išdėstyta pirmiau ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnio 3 dalimi, Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 40¹ straipsniu, Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 100 straipsnio 1 dalies 9 punktu, 137 straipsniu, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinė teisėjų kolegija

n u t a r i a :

Atnaujinti bylos nagrinėjimą iš esmės.

Kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą šiais klausimais:

1. Ar tokia nacionalinė nuostata, kokia yra įtvirtinta ALĮ 10 straipsnio 19 dalyje, kiek ji yra susijusi su lošimų organizatoriaus svetainėje skelbiama informacija apie lošimus, yra „techninis reglamentas“ Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punkto prasme.

2. Ar Direktyvą 2015/1535 reikia aiškinti taip, kad tokio nacionalinio teisės akto kaip ALĮ, apie kurio nuostatas turi būti pranešta pagal Direktyvos 2015/1535 5 straipsnio 1 dalį tais atvejais, kai jos laikytinos „techniniais reglamentais“ Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies f punkto prasme, nuostata negalima remtis prieš ūkio subjektus administracinės atsakomybės taikymo byloje, jei apie padarytus techniniu reglamentu laikytinos nuostatos pakeitimus nebuvo pranešta, tačiau buvo notifikuotas anksčiau priimtas įstatymo tekstas.

Sustabdyti šios administracinės bylos nagrinėjimą iki bus gautas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo prejudicinis sprendimas.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Gintaras Kryževičius

Beata Martišienė

Iveta Pelienė

Dainius Raižys

Skirgailė Žalimienė